

Carl A. Tisellius

GEOMETRI

OCH

LINEARTECKNING,

för den första undervisningen
utarbetad

Carl A. Tisellius

AF

A. Th. Bergius,

Lärare vid Nya Elementarskolan i Stockholm.

Carl Johan

TREDJE UPPLAGAN.

STOCKHOLM, 1862.

P. A. NORSTEDT & SÖNER,
Kongl. Boktryckare.

Utur Förord till Första Upplagan.

*H*var och en, som undervisat i Geometri, har erfarenhet af den svårighet, som lärjungen har att fatta definitionerna på punkt, linie, yta, solid figur m. fl., med hvilka undervisningen i Geometri hos oss vanligen börjar, och mången erinrar sig säkerligen från sin egen skoltid, huru som dessa abstrakta begrepp, äfven sedan han genomgått en eller annan bok af Euclides, ännu voro dunkla och orediga för honom. Euclides elementa utgör ett logiskt mästerverk, som förutsätter ett utbildadt matematiskt förstånd, hvilket man icke kan antaga, att nybegynnaren äger. Om några med utmärktare anlag utrustade lärjungar lyckats öfvervinna de svårigheter, som blifva en nödvändig följd deraf, att man gör otillbörliga fordringar på deras fattningsförmåga, så hafva likväl deras framsteg deraf blifvit mycket fördröjda. Man har sökt förekomma dessa olägenheter derigenom, att man lätit lärjungen till en början genomgå en kurs i linearteckning på fri hand, hvaraf han ostridigt förvärfvat en viss konstfärdighet jemte säkerhet i hand och öga, som är af stor nytta för hans vidare framsteg i frihandsteckning; men för hans blifvande studium af Geometrin, medför likväl icke Linearteckningen all dermed äsytad nytta, då den är blott mekanisk, hvilket den nödvändigt måste blifva, så länge man af lärjungen fordrar, att han skall i bilder framställa det, hvarom han icke har något, eller hvarom han åtminstone har ett högst oredigt begrepp. Vid undervisningen i Geometrin, likasom i hvarje annat läroämne, är det nödvändigt, att man utgår från den ståndpunkt, på hvilken lärjungen befinner sig. Nybegynnaren i Geometrie befinner sig på åskådningens ståndpunkt, och från denna är det således naturligast att utgå. Linearteckningen på fri hand ställes i sitt rätta samband med den geometriska undervisningen, om lärjungen får afbildade de storheter, hvarmed han först genom omedelbar åskådning blifvit bekant. — Härmed vill förf. korteligen hafva antydt orsaken till

utarbetandet af närvarande lärobok i Geometri. — Hwad lärobokens plan för öfrigt angår, har förf. i första kursen, åskådningsläran, framställt 14 enkla kroppar till lärjungens betraktande, låtit honom hos dessa uppsöka deras utmärkande kännetecken, fäst hans uppmärksamhet på gränssytornas, kantliniernas o. s. v. olika form, lutning m. m., eller i allmänhet på de grundbegrepp, som Geometrin innehåller. Förf:s val af tärningen till den kropp, med hvilken lärjungen bör begynna, torde rättfärdigas af denna kropps enkla form och lättfattliga kännemärken. De afbildningar, som i första kursen förekomma, hafva för ändamål, så väl att fästa i lärjungens minne, och förtydliga för honom det redan inhämtade, hvarföre de ock äro ställda i närmaste samband med de särskilda för honom framställda kropparna, som ock att gifva honom den säkerhet i linearteckning, som vinnes genom ett noggrannt utförande af dessa afbildningar. De afbildningar, som framställa kropparnas gränssytor, fig. 53, 56, 57, 62, 66, 76—79, 87—91, bör lärjungen uppmuntras att utföra på papp eller annat tjockt papper, och göra inskärningar efter föreningslinierna emellan gränssytorna, för att kunna sammanveika papperet, och sammansätta de kroppar, hvilkas gränssytor han efterbildat. — De 14 kroppar, som behöfas i första kursen, böra vara gjorda af trä eller papp. — — — — —

A. Th. Bergius.

Innehåll.

Första Kursen.

Askådningslära.

1. Tärningen	sid.	8.
2. Regelbundna trekantiga pelaren	»	14.
3. Regelbundna fyrkantiga pelaren	»	22.
4. Regelbundna femkantiga pelaren	»	26.
5. Regelbundna sexkantiga pelaren	»	26.
6. Runda pelaren eller valsen	»	31.
7. Regelbundna trekantiga spetspelaren	»	34.
8. Regelbundna fyrkantiga spetspelaren	»	39.
9. Kägglan eller runda spetspelaren	»	37.
10. Fyrplaningen	»	39.
11. Attapplaningen	»	43.
12. Tolfplaningen	»	43.
13. Tjugoplaningen	»	43.
14. Klotet	»	45.

Andra Kursen.

Storhetslära.

Inledning	»	4.
-----------	---	----

I. *Linier och rätliniga vinklar.*

A. Jemförelse emellan räta linier	»	4.
B. Jemförelse emellan vinklar	»	5.

II. *Plana figurer.*

A. Tresidingar	»	5.
B. Fyrsidingar	»	5.
C. Mångsidingar	»	5.

D. Rätliniga figurers ytor.....	sid. 99.
E. Cirklar	» 111.

III. *Kroppar.*

A. Kropparnas ytor.....	» 120.
B. Kropparnas rymder	» 124.
Blandade räknfrågor	» 127.

Första Kursen.

ÅSKÅDNINGSLÄRA.

1. Tärningen (kuben).

A. Ytorna.

Denna tärning är omgifven af 6 gränssytor — en yta på hvilken han ligger, en annan midt emot denna, och 4 stående ytor. Alla gränssyterna hafva samma form och storlek.

Lägges tärningen på en af sina gränssytor mot en bordskifva, som är jennlöpande med det stillastående vattnets yta, så har denna gränssyta ett vattnerätt eller vågrätt läge (ett sådant läge, som angifves af armarna på en våg i jennvigtställningen). Sådant läge har också äfven den motstående uppåt vända gränssytan.

Dessa båda gränssytor äro jennlöpande (parallella) d. ä. öfverallt lika långt ifrån hvarandra.

De öfriga 4 gränssyterna hafva i detta fall ett lodrätt läge (ett sådant läge, som angifves af ett vid en tråd fritt hängande lod).

Hvar och en af de fyra lodräta ytorna är äfven jennlöpande med den motstående.

Frågor och uppgifter.

1. Huru många gränsytor omgifva tärningen?
2. Utvisa dessa gränsytor, och angif, i hvilka afseenden de öfverensstämma med hvarandra!
3. Sätt något märke på en af gränsytorna, och gif tärningen ett sådant läge, att denna yta blir vågrät! — Är någon annan gränsyta nu äfven vågrät? — Hvilket läge hafva de 4 återstående gränsytorna?
4. Gif tärningen ett sådant läge, att den utmärkta ytan blir lodrät! — Hvilket läge har hvardera af de öfriga gränsytorna?
5. Hvilken gränsyta är jemnlöpande med den utmärkta gränsytan? — Äro några andra gränsytor jemnlöpande med hvarandra? — Hvilka?
6. Ställ tärningen så, att den utmärkta ytan är vänd rätt framåt! — Hvilken yta är vänd bakåt? — Hvilken uppåt? — Hvilken nedåt? — Hvilken åt höger? — Hvilken åt venster?
7. Utmärk med en siffra (1, 2, 3, 4, 5, 6) hvar och en af gränsytorna, ställ tärningen framför dig på bordet, och framställ i ett sammanhang allt, hvad du finner att anmärka i afseende på gränsytornas antal, lägen och storlek.

B. Kantlinierna.

Tärningen har 12 *räta kantlinier*. Lägges tärningen på en af sina gränsytor mot en vågrät bordskifva, så äro 8 kantlinier *vågräta* och 4 *lodräta*.

Hvardera gränsytan är omgifven af 4 kantlinier.

En af 4 *räta linier (sidor)* begränsad yta kallas *fyrstiding*.

Tärningens gränsytor äro *fyrstidingar*.

Alla kantlinierna äro lika långa. Tärningens gränsytor äro *liksidiga fyrstidingar*.

Hvar och en af de kantlinier, som omgifva någon af tärningens gränsytor, utgör *öfvergången* mellan denna och en annan gränsyta.

En och samma kantlinie tillhör 2 gränssytor.

Genom sina kantlinier står hvarje gränssyta i förbindelse med 4 andra gränssytor. Med den motstående med henne jemnlöpande gränssytan har den deremot ingen beröring.

Hvar och en kantlinie har 2 gränspunkter. I hvardera gränspunkten sammanträffar den med 2 andra kantlinier.

Hvarje kantlinie är jemnlöpande med 3 andra kantlinier.

Två och två af de 4 kantlinier, som omgifva samma gränssyta, äro jemnlöpande med hvarandra.

Fyrsidningar, som hafva de motstående sidopare jemnlöpande (parallela), kallas parallelogrammer.

Tärningens gränssytor äro parallelogrammer.

Frågor och uppgifter.

1. Huru många äro tärningens kantlinier? — Är dessa kantlinier räta eller krokiga?

2. Gif tärningen ett sådant läge, att 4 kantlinier äro lodräta! — Hvilket läge hafva de öfriga kantlinierna?

3. Huru många kantlinier omgifva hvarje gränssyta? — Huru kallas en af 4 räta linier begränsad yta? — Af hvar slag äro tärningens gränssytor?

4. Äro kantlinierna lika stora eller olika? — Hvar slags fyrsidningar äro tärningens gränssytor?

5. Är samma kantlinie gräns för mer än en gränssyta?

6. Utmärk en af kantlinierna och utvisa, mellan hvilka gränssytor den bildar öfvergången, eller för hvilka den utgör en gemensam gräns! — Af hvilka andra kantlinier är hvardera af dessa ytor dessutom begränsad?

7. Med huru många gränssytor står denna (en viss utmärkt) gränssyta i beröring? — Hvilka kantlinier utgöra beröringslinierna? — Med hvilken gränssyta står den icke genom sina kantlinier i beröring?

8. Huru många gränspunkter har hvarje kantlinie? — Hvar ligga gränspunkterna för denna kantlinie?

9. Med huru många andra kantlinier sammanträffar denna kantlinie? — Med hvilka?

10. Med huru många andra kantlinier är denna jemnlöpande? — Med hvilka? — Utvisa de kantlinier med hvilka den icke är jemnlöpande!

11. Utvisa två kantlinier, som både äro jemnlöpande och tillhöra samma gränsyta! — Äro några andra kantlinier i samma gränsyta jemnlöpande med hvarandra?

12. Huru kallas firsidingar, som hafva de motstående sidoparen jemnlöpande? — Af hvad slag äro således tärningens gränsytor?

13. Ställ tärningen framför dig, och framställ i ett sammanhang, hvad du finner att anmärka i afseende på kantliniernas antal, lägen, storlek o. s. v.!

C. Kantvinklarna *).

Vid hvarje kantlinie ligger en *kantvinkel*. Tärningen har 12 kantvinklar.

Hvar och en af tärningens gränsytor sammanträffar i sina kantlinier med 4 andra gränsytor och har mot hvardera af dem en viss lutning, eller bildar med hvardera af dem en *kantvinkel (vrå)*.

Om tärningen lägges på en af sina gränsytor mot en vågrät bordskifva, så bildar hvar och en af de båda vågräta gränsytorna 4 kantvinklar med de 4 lodräta ytorna.

När en vågrät yta sammanträffar med en lodrät, bildar den dermed en *rät kantvinkel*. Två ytor, som hafva till hvarandra samma lutning, som en vågrät yta mot en lodrät, bilda äfven en *rät kantvinkel*.

Alla tärningens kantvinklar äro *räta*. Om en af gränsytorna är vågrät, så äro alla de gränsytor vågräta, med hvilka den sammanträffar och bildar kantvinklar.

*) En *kant* utgöres af kantlinien (ytornas skärningslinie) och kantvinkeln (ytornas lutning).

Två och två sammanträffande gränssytor äro *vinkelräta* mot hvarandra.

Vill man undersöka, om en viss bestämd kantvinkel på tärningen är en *rät kantvinkel*, så ger man en af de båda gränssytorna, som bilda kanten, ett vågrätt läge. Om den andra då har ett lodrätt läge, så är kantvinkeln rät.

Frågor och uppgifter.

1. Huru många äro tärningens kantvinklar?
2. Huru uppkommer en kantvinkel? — Med hur många andra gränssytor bildar *denna* gränssyta kantvinklar — Med hvilka?
3. Äro tärningens kantvinklar lika eller olika? — Huru många äro de?
4. Hvad menas med en rät kantvinkel? — Undersök om alla tärningens kantvinklar äro räta!
5. Bildar en gränssyta någon kantvinkel med den mot henne jemnlöpande gränssytan? — Kunna i allmänhet jemnlöpande ytor bilda någon kantvinkel med hvarandra? — Hvarför icke?
6. Framställ i ett sammanhang allt, hvad du finne att anmärka i afseende på tärningens kantvinklar!

D. Vinklarna.

Hvarje kantlinje sammanträffar i sina båda gränspunkter med 2 andra kantlinier och har emot hvar och en af dem en viss *lutning*, eller bildar med hvar och en af dem en (linje-) *vinkel*. Linierna, som omfatta vinkeln, kallas *vinkelns sidor* eller *vinkelns ben*.

Hvarje gränssyta innehåller 4 vinklar. Alla gränssytor innehålla 24 vinklar.

Om man utmärker 2 kantlinier, som med hvarandra sammanträffa och således bilda en vinkel, så kan man alltid gifva tärningen en sådan ställning, att en af dessa båda kantlinier blir vågrät, och den andra lodrät.

Alla tärningens vinklar äro *räta vinklar*. Två och två sammanträffande kantlinier äro *vinkelräta* mot hvarandra.

Alla räta vinklar äro lika stora. *Alla tärningens vinklar äro lika stora*. *Vinkelspetsarne* ligga vid kantliniernas gränspunkter.

Tärningens gränssytor äro således *liksidiga* och *rätvinkliga parallelogrammer*.

En liksidig och rätvinklig parallelogram kallas *kvadrat*.

Tärningen är begränsad af 6 *lika stora kvadrater*.

Frågor och uppgifter.

1. Huru kallas den lutning, som två sammanträffande linier hafva till hvarandra? — Hvad menas med en vinkels ben eller sidor? — Kunna två linier, som icke sammanträffa, bilda någon vinkel med hvarandra?

2. Huru många vinklar innehåller hvarje gränssyta? — Huru många vinklar innehålla alla gränssytorna tillsammans?

3. Utmärk en viss kantlinje, och utvisa de öfriga kantlinier, med hvilka den bildar vinklar! — Utvisa till hvilka gränssytor hvar och en af dessa vinklar hör!

4. Äro tärningens vinklar lika stora eller olika? — Af hvad slag äro tärningens vinklar? — Hvilken egenskap tillkommer således två sammanstötande kantlinier med afseende på deras lutning?

5. Hurudana parallelogrammer äro tärningens gränssytor? — Huru kallas med ett ord liksidiga och rätvinkliga parallelogrammer? — Äro de kvadrater, som begränsa tärningen, lika stora eller olika?

6. Framställ i ett sammanhang, hvad du finner att anmärka i afseende på tärningens vinklar!

E. Hörnen.

Tärningen har 8 hörn. Står tärningen på en af sina gränssytor, så ligga 4 hörn *uppåt* och 4 *nedåt*.

I hvarje hörn sammanträffa 3 gränsytor, 3 kantlinier, 3 kantvinklar och 3 linievinklar.

Om tärningen ställes på en af sina gränsytor m en vågrät bordskifva, så sammanträffa i hvarje hörn vågrät och 2 lodräta gränsytor, samt 1 lodrät och vågräta kantlinier.

Hvarje gränsyta hörer till 4 hörn, i hvilka d sammanträffar med 4 andra gränsytor. Med den jem löpande gränsytan sammanträffar den icke.

Alla hörnen äro *trekantiga* hörn. De hafva a *samma form* och *storlek*.

Om ett hörn skall kunna bildas, måste 3 eller fl ytor sammanträffa i en punkt. Genom 2 ytors samm träffande uppkommer en kant, men intet hörn.

Frågor och uppgifter.

1. Huru många äro tärningens hörn? — Utvisa de
2. Lägg tärningen på en af sina gränsytor och utv hvilka hörn ligga uppåt och hvilka nedåt!
3. Huru många gränsytor sammanträffa i hvarje hörn? — Hvilka gränsytor stmmmanträffa i *detta* hörn? — Hvi i *detta*? — i *detta*?
4. Till huru många hörn horer *denna* gränsyta? Till hvilka? — Med hvilka gränsytor sammanträffar de *dessa* hörn? — Med hvilken sammanträffar den icke? — Hv före kan den ej sammanträffa med den sistnämnda?
5. Huru många kantlinier sammanträffa i hvarje hörn? — Hvilka kantlinier sammanträffa i *detta* hörn? — Hvilka *detta*? — i *detta*?
6. Med hvilka kantlinier sammanträffar *denna* i nå hörn? — Med hvilka sammanträffar den icke?
7. Ställ tärningen så, att 1 vågrät och 2 lodr gränsytor samt 1 lodrät och 2 vågräta kantlinier samm träffa i hvarje hörn!
8. Huru många vinklar sammanträffa i hvarje hörn? — Utvisa de vinklar, som sammanträffa i *detta* hörn! — *detta*! — i *detta*!

9. Tillhöra de vinklar, som sammanträffa i ett hörn, samma eller olika gränssytor?

10. Äro tärningens hörn af lika eller olika form och storlek? — Huru mångkantigt är hvarje hörn? — Är ett tvåkantigt hörn tänkbart?

11. Framställ i ett sammanhang, hvad du finner att anmärka i afseende på tärningens hörn!

F. Axlarna.

En rät linie, som drages (tänkes dragen) genom tärningen mellan de båda punkter i två motsatta gränssytor, som äro till samma afstånd från gränssytornas 4 vinkelspetsar, kallas en *ytaxel*.

Tärningen har 3 *ytaxlar*.

En rät linie, som drages (tänkes dragen) genom tärningen från medelpunkten af en kantlinie till medelpunkten af den motstående kantlinien på tärningens motsatta sida, kallas en *kantaxel*.

Tärningen har 6 *kantaxlar*.

En rät linie, som drages (tänkes dragen) genom tärningen från ett hörn till det motstående hörnet på tärningens motsatta sida, kallas en *hörntaxel*.

Tärningen har 4 *hörntaxlar*.

Alla *ytaxlar*, *kantaxlar* och *hörntaxlar* skära hvarandra i en och samma punkt midt inuti tärningen.

Man kan tänka sig tärningen vriden omkring hvar och en af axlarna.

Frågor och uppgifter.

1. Huru många äro tärningens *ytaxlar*? — Utmärk de punkter på tärningens gränssytor, som äro gränspunkter för *ytaxlarna*! — Utmärk de punkter på 2 jemnlöpande gränssytor, som äro gränspunkter för samma *ytaxel*!

2. Huru många äro tärningens kantaxlar? — Utmärk de punkter på tärningens kantlinier, som äro gränspunkt för kantaxlarna! — Utmärk de punkter på två jemnlöpana kantlinier, som äro gränspunkter för samma kantaxel!

3. Huru många äro tärningens hörnaxlar? — Utmärk de punkter på tärningen, som äro gränspunkter för hörnaxlarna! — Utmärk de punkter, som äro gränspunkter för samma hörnaxel!

4. Hvar ligger alla axlarnas gemensamma skärning punkt?

5. Ställ tärningen så, att en af dess ytaxlar har lodrät riktning! — Hvilken riktning hafva då de båda andra ytaxlarna?

6. Håll tärningen så, att en af dess kantaxlar har lodrät riktning! — Hvilken riktning hafva då de 5 öfriga kantaxlarna?

Sned riktning är en sådan, som hvarken är lodrät eller vågrät.

7. Håll tärningen så, att en af dess hörnaxlar är lodrät! — Har någon af de öfriga hörnaxlarna en lodrät eller vågrät riktning?

8. Framställ i ett sammanhang, hvad du finner anmärka i afseende på tärningens axlar.

*Afbildningar *)*

1. Drag på taflan ett rakt streck (en rät linie) (fig. 1)

- a. *uppifrån nedåt!*
- b. *nedifrån uppåt!*
- c. *från venster åt höger!*
- d. *från höger åt venster!*
- e. *åt höger uppåt!*
- f. *åt venster nedåt!*
- g. *åt höger nedåt!*
- h. *åt venster uppåt!*

När lärjungen skall på fri hand draga en rät linie utmärker han först med en prick på taflan liniens begynnelsepunkt och sedan dess slutpunkt, och fäster däreft

*) Linearteckning på fri hand.

oafbrutet under liniens uppdragning ögat på den punkt, dit linien skall dragas. Först sättas de båda prickarna nära intill hvarandra, sedan på större afstånd.

Man låter lärjungen öfva sig att draga streck i de angifna 8 riktningarna, till dess det lyckas honom att få dem någorlunda raka.

2. Sätt en prick vid taflans venstra rand, och drag derifrån en rät linie *åt höger uppåt*, och en annan *åt höger nedåt* (fig. 2)!

3. Sätt en prick vid taflans venstra rand, och drag derifrån en rät linie *åt höger hvarken uppåt eller nedåt, utan vågrätt* (fig. 1 c. d.)!

4. Drag från en prick vid taflans högra rand en rät linie *åt venster uppåt*, och en annan *åt venster nedåt* (fig. 3)!

5. Drag från en prick vid taflans högra rand en *vågrät* linie *åt venster* (fig. 1 c. d.)!

6. Drag från en prick vid taflans öfre rand en rät linie *åt venster nedåt*, och en annan *åt höger nedåt* (fig. 4)!

7. Drag från en prick vid taflans öfre rand en rät linie nedåt, som hvarken går *åt höger eller venster*, utan är *lodrät* (fig. 1 a. b.)!

8. Drag från en prick vid taflans nedre rand en rät linie *åt höger uppåt*, och en annan *åt venster uppåt* (fig. 5)!

9. Drag från en prick vid taflans nedre rand en *lodrät* linie uppåt (fig. 1 a. b.)!

10. Drag från en prick hvar som helst på taflan en *sned* linie, d. ä. en sådan, som hvarken är lodrät eller vågrät (fig. 6)!

11. Drag en lodrät linie, och derefter genom en punkt utom densamma en annan lodrät linie (fig. 7 a. b.)!

De båda lodräta linierna äro *jemmlöpande*.

12. Drag en *vågrät* linie, och derefter genom en punkt (prick) utom densamma en annan *vågrät* linie (fig. 7 c. d.)!

Lärjungen uppdrager i början den andra vågräta linien från den gifna punkten först till höger och sedan till venster; men sedermera bör han välja en sådan punkt till venster och en sådan till höger om den gifna punkten, att han

på en gång kan uppdraga den andra vågräta linien genom den gifna punkten. Härvid och vid de följande öfningarna följes den förut (n:o 1) gifna anvisning.

De båda vågräta linierna äro *jemnlöpande*.

13. Drag i hvardera af de i n:o 1 uppgifna riktiga garna, a, b, c, d, e, f, g, h, 2 räta linier, som sins emell ärö jemnlöpande (fig. 7)!

Lärjungen drager först i den bestämda riktningen rät linie, och derefter genom en sjelfvald punkt utom d samma (först nära och sedan till längre afstånd) den c med jemnlöpande linien. Härvid följes den förut (n:o gifna anvisningen.

14. Drag en vågrät linie, och sedan (fig. 8)

- a. från dess *venstra* ändpunkt en lodrät linie *uppåt!*
- b. » *högra* » » » *uppåt!*
- c. » *venstra* » » » *nedåt!*
- d. » *högra* » » » *nedåt!*

Hvardera af de lodräta linierna träffar den vågrät en punkt och bildar med henne en *rät vinkel*. Den punkt der linierna sammanträffa, är vinkelns spets. Hvardera de lodräta linierna är *vinkelrät* mot den vågräta, och vågräta är *vinkelrät* mot hvardera af de lodräta. De b linierna, som bilda vinkeln, äro *vinkelns sidor* eller *kelnas ben*.

15. Drag en vågrät linie, och från en punkt på den en lodrät linie så väl *uppåt*, som *nedåt* (fig. 9)!

Den lodräta linien *skär* den vågräta i en punkt bildar med henne 4 *räta vinklar*. Alla vinkelspetsarna sammanträffa i *skärningspunkten*.

16. Drag en vågrät linie, och från hvilken punkt helst *ofvanför* denna linie en lodrät linie, till dess den t far den vågräta (fig. 10)!

Den lodräta linien bildar med den vågräta linien 2 vinklar. Den vågräta linien förlänges, om det är nödig

17. Drag en vågrät linie, och från hvilken punkt helst *nedanför* denna linie en lodrät linie, till dess den t far den vågräta (fig. 11)!

Se anm. till n:o 16.

18. Drag en lodrät linie, och sedan (fig. 8)
a.	från dess nedre	ändpunkt	en vågrät linie	åt höger!	
b.	»	nedre	»	»	åt venster!
c.	»	öfre	»	»	åt höger!
d.	»	öfre	»	»	åt venster!

Se anm. till n:o 14 med den skillnad att orden vågrät och lodrät utbytas mot hvarandra.

19. Drag en lodrät linie, och genom en punkt på denna en vågrät linie så väl åt höger som åt venster (fig. 9)!

20. Drag en lodrät linie, och från hvilken punkt som helst till venster om denna linie en vågrät linie, som träffar densamma: samt från hvilken punkt som helst till höger om den lodräta linien en vågrät linie, som träffar densamma (fig. 12)!

21. Drag en sned linie, och från dess ena ändpunkt en rät linie, som med den förra gör en rät vinkel, eller är deremot vinkelrät (fig. 13).

Vinkeln, som de båda räta linierna bilda, bör vara lika stor med den, som en vågrät och en lodrät linie bilda med hvarandra.

22. Drag en sned linie, och från en punkt på densamma en rät linie, som med densamma gör 2 räta vinklar (fig. 14)!

23. Drag en sned linie, och från hvilken punkt som helst utom densamma en rät linie, som träffar den, och dermed bildar 2 räta vinklar (fig. 14)!

Den sneda linien förlänges, om det är nödigt.

24. Drag en sned linie, och från någon punkt utom denna linie en rät linie, som skär densamma så, att den dermed bildar 4 räta vinklar (fig. 15).

25. Drag en vågrät linie, och dela den i 2 lika stora delar (fig. 16)!

26. Drag en vågrät linie, och dela den i 4 lika stora delar (fig. 17)!

Den vågräta linien delas först i 2 lika stora delar, och hvardera delen åter i 2 lika stora delar.

27. Drag en lodrät linie, och dela den i 2 *lika stora delar* (fig. 18):

28. Drag en lodrät linie och dela den i 4 *lika stora delar* (fig. 19)!

29. Drag en sned linie och dela den (fig. 20)

a. i 2 *lika stora delar*!

b. i 4 *lika stora delar*!

30. Drag en rät linie, som är *lika stor* med en annan rät linie (fig. 21)!

31. Drag en rät linie, som är 2 *gångrer så stor*, som en annan rät linie (fig. 22)!

32. Drag en rät linie, som är 4 *gångrer så stor*, som en annan rät linie (fig. 23)!

33. Drag en vågrät linie, och sedan från denna linies vänstra ändpunkt en lodrät linie uppåt, som är *lika stor* med den förra (fig. 24)!

34. Drag en vågrät linie, och från hvar och en af denna linies båda ändpunkter en lodrät linie, som är *lika stor* med densamma (fig. 25)!

35. Drag en vågrät linie, och från denna linies vänstra ändpunkt en lodrät linie uppåt, som är *lika stor* med den förra; drag sedan från den lodräta liniens öfre ändpunkt en vågrät linie åt höger, som är *lika stor* med hvardera de båda förra, och slutligen en rät linie emellan de båda vågräta liniernas högra ändpunkter (fig. 26)!

Den af räta linier *begränsade yta* (rätliniga figur), som härigenom uppkommer, är en *liksidig* och *rätvinklig* figur, d. ä. en *kvadrat*.

36. Drag en rät linie i sned riktning, och från dess ena ändpunkt en rät linie, vinkelrät mot och *lika stor* med den förra; drag sedan från den sist dragna liniens fria ända punkt åt samma sida en rät linie, vinkelrät mot och *lika stor* med den förra (fig. 27)!

stor med henne, och slutligen en rät linie mellan den första och sista liniens fria ändpunkter (fig. 27)!

Den rätliniga figur, som blifvit tecknad, är en kvadrat i sned ställning.

37. Drag en vågrät linie och upprita på densamma en kvadrat (fig. 26)!

Utföres enligt 35.

38. Drag en sned linie och upprita på densamma en kvadrat (fig. 27)!

Utföres enligt 36.

39. Upprita 2 lika stora kvadrater, som hvardera hafva 2 vågräta och 2 lodräta sidor (gränslinier) (fig. 28)!

40. Upprita 2 olika stora kvadrater, den ena med 2 vågräta och 2 lodräta sidor, den andra med sidorna i en sned riktning (fig. 29)!

2. Regelbundna trekantiga pelaren (prismat).

A. Ytorna.

Den regelbundna trekantiga pelaren är omgifven af 5 gränssytor, af hvilka 2 äro *tresidingar* (trianglar) och 3 *fyrssidingar*.

De båda tresidingarne ligga midt emot hvarandra, äro jemnlöpande och af samma form och storlek.

De tre fyrssidingarne äro äfven af samma form och storlek, men ingen af dem är jemnlöpande med någon annan gränssyta.

Står pelaren på en af tresidingarne så, att denna gränssyta är *vågrät*, så är den andra tresidingen äfven *vågrät*, och de tre fyrssidingarna *lodräta*.

Ligger pelaren på en af firsidingarna så, att den gränsyta är vågrät, så äro de båda tresidingarna *lodräta*, men de 2 öfriga firsidingarna äro hvarken vågräta eller lodräta, utan hafva en *sned lutning*.

De två tresidingarna äro pelarens *grundtytor*, och de 3 firsidingarna dess *sidoytor*.

B. Kantlinierna.

Den regelbundna trekantiga pelaren har 9 *kantlinier*.

Hvardera grundytan är omgifven af 3 *lika stora* kantlinier. De båda grundytorna äro således *liksidiga tresidingar*.

Den ena grundytans kantlinier äro lika stora som den andra grundytans kantlinier.

Hvardera sidoytan är omgifven af 4 kantlinier, hvilka de motstående äro *lika stora* och *jemnlöpande* (parallela). De tre sidoytorna äro *parallelogrammer*.

Genom sina kantlinier står hvardera grundytan i förbindelse med de 3 sidoytorna, och hvardera sidoytan med de 4 öfriga gränsytorna.

Grundytornas 6 kantlinier äro *lika stora*. Hvar kantlinie i den ena grundytan är *jemnlöpande* med hvar kantlinie i den andra.

De 3 kantlinier, som endast tillhöra sidoytorna äro *lika stora* och *jemnlöpande*. Hvar och en af dem tillhör 2 sidoytor.

Står pelaren på en vågrät bordskifva, så hafva de 6 kantlinier en *vågrät*, och 3 en *lodrät* riktning. *Ligger* pelaren på en vågrät bordskifva, så hafva 3 kantlinier en *vågrät* och 4 en *sned* riktning.

C. Kantvinklarna.

Den regelbundna trekantiga pelaren har 9 *kantvinklar*. Vid hvarje kantlinie ligger en kantvinkel.

Vid grundytornas kantlinier ligga 6 *lika stora kantvinklar*. Hvardera af dem bildas derigenom att en grundyta sammanträffar med en sidoyta. Dessa 6 *kantvinklar* äro *räta*.

De 3 öfriga *kantvinklarna* ligga vid de kantlinier, som endast tillhöra sidoytorna. Hvardera af dem bildas derigenom, att 2 sidoytor sammanträffa. De äro *lika stora* med hvarandra och *spetsiga*.

En *kantvinkel*, som är *mindre än en rät*, kallas *spetsig*.

Sidoytorna hafva samma lutning mot grundytorna. De hafva äfven samma lutning mot hvarandra.

D. Vinklarna.

Hvarje tresiding har 3 (linie-) *vinklar*, hvarje fyrsiding 4.

Den regelbundna trekantiga pelaren har 18 *vinklar*. Hvardera af dem bildas derigenom, att två kantlinier sammanträffa i en punkt.

En *vinkel*, som är *mindre än en rät*, kallas *spetsig*.

De 6 *vinklarna* i grundytorna äro *lika stora spetsiga vinklar*.

Alla *liksidiga tresidingar* äro äfven *likvinkliga*.

(Linie-) *Vinklarna* i grundytorna bestämma de *spetsiga kantvinklarnas storlek*.

Sidoytornas 12 *vinklar* äro *räta vinklar*.

Rätvinkliga parallelogrammer kallas *rektanglar*.

Den regelbundna trekantiga pelarens *sidoytor* *rektanglar*.

E. Hörnen.

Den regelbundna trekantiga pelaren har 6 hörn som alla hafva *samma form och storlek*.

I hvardera hörnet sammanträffa 3 gränsytor, 3 kantlinier, 3 kantvinklar och 3 (linie-) vinklar.

Af de gränsytor, kantlinier, kant- och linie-vinklar som sammanträffa i hvarje hörn, äro 2 af hvardera slaget lika stora med hvarandra; af vinklarna (kant- och linie-) äro 2 *räta* och 1 *spetsig*.

Står pelaren, så ligga 3 hörn nedåt och 3 uppåt. Ligger den, så äro 4 hörn nedåt och 2 uppåt.

F. Axlarna.

Den regelbundna trekantiga pelaren har 1 *yta* som finnes, om man tänker sig en rät linie dragen genom pelaren emellan de punkter i grundytorna, som till samma afstånd från grundytornas 3 vinkelspetsar.

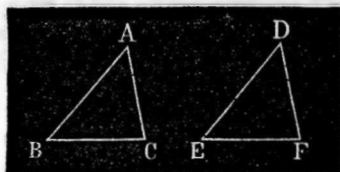
En rät linie, som drages (tänkes dragen) genom pelaren från mittpunkten af en sidokantlinie till mittpunkten af den motstående sidoytan, kallas en *kant-axel*.

Den regelbundna trekantiga pelaren har 3 *kant-axlar*.

En rät linie, som drages (tänkes dragen) genom pelaren från ett hörn till mittpunkten af den motstående kantlinien i motsatta grundytan, kallas en *hörn-axel*.

Den regelbundna trekantiga pelaren har 6 *hörn-axlar*.

Alla axlarna skära hvarandra i en punkt i mitten af pelaren.

36. Lärosats. Om två vinklar ABC , ACB och mellanliggande sidan BC i en tresiding ABC äro lika stora med hvar sin af två vinklar DEF ,

DFE och mellanliggande sidan EF i en annan tresiding DEF , så äro de båda tresidingarna ABC och DEF sammanfallande.

1. Huru många tresidingar äro gifna? — Hvad förutsätter man om dessa tresidingar?

2. Om man föreställer sig, att tresidingen DEF lägges på ABC så, att punkten E faller på B och riktningarna af EF och BC sammanfalla, hvar faller då ändpunkten F (5 a)?

3. Då vinkelspetsarna B och E och ett par vinkelben BC och EF af de två lika stora vinklarna ABC och DEF sammanfalla, hvart faller det andra vinkelbenet ED (15)? — Då vinkelspetsarna C och F och vinkelbenen BC och EF af de två lika stora vinklarna ABC och DFE sammanfalla, hvart faller det andra vinkelbenet FD (15)?

4. Då riktningarna af ED och FD sammanfalla med riktningarna af BA och CA , hvarmed måste de förra liniernas skärningspunkt D sammanfalla (4)?

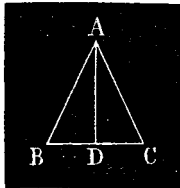
5. Då således alla sidor och vinklar i båda tresidingarna sammanfalla, hurudana måste tresidingarna vara (34)?

Slutföjd.

a. Om två tresidingar hafva ett par sidor och två par motsvarande vinklar lika stora, så äro de båda tresidingarna sammanfallande.

De lika stora vinkelparen behöfva icke båda ligga invid de lika stora sidorna, om blott de vinklar, som äro lika stora, stå emot lika stora sidor.

1. Huru stor är summan af alla 3 vinklarn hvarje tresiding (32)? — Om 2 vinklar i en tresid äro lika stora med 2 vinklar i en annan tresiding, rudana äro de återstående vinklarna?

37. Lärosats. Om två sidor AB och AC i en tresiding ABC lika stora, så äro äfven de mot de sidor stående vinklarna ABC och A lika stora.

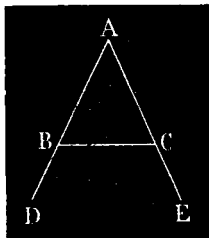
1. Hurudan är den gifna tresidingen?

2. Om man föreställer sig en rät linie AD dra så, att den delar vinkeln BAC midt i tu (26), i många tresidingar blir den gifna tresidingen ABC del

3. Hvilka sidor i tresidingen ACD äro lika stora med sidorna BA och AD i tresidingen ABD? — dessutom mellanliggande vinklarna BAD och DAC lika stora, hurudana måste tresidingarna ABD och A vara (35)?

4. Emedan i sammanfallande tresidingar likakelpar stå mot lika sidopar (34 c), med hvilken vinkel måste vinkeln ABD vara lika stor?

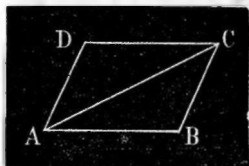
Slutföljder.

a. Om man förlänger de två lika stora sidorna AB och AC till en likbent tresiding ABC utöfven den tredje sidan (grundsidan) äro äfven vinklarna DBC och E nedanförl grundsidan lika stora

Huru stor är summan af vinklarna ABC och DBC (22)? — af vinklarna ACB och BCE? — Om man från dessa lika stora

Hvilka sidor och vinklar äro lika stora i de två sammanfallande tresidingarna ABC och ADC (34 c)? — Då vinkeln BAC är lika stor med ACD, och CAD är lika stor med ACB, med hvilken vinkel är BAD lika stor (17)?

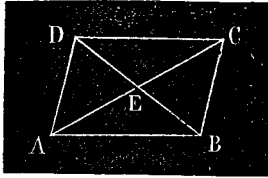

56. Lärosats. Om en fyrsiding ABCD har de motstående sidorna lika stora, $AB = DC$ och $AD = BC$, så är den en parallelogram.

1. Hvad förutsätter man? — Hvad påstår man?
2. Om diagonalen AC drages, hvilka tresidingar uppkomma? — Hvilka sidor i tresidingen ABC äro lika stora med motsvarande sidor i tresidingen ADC? — Hurudana äro till följd deraf de båda tresidingarna (39)?
3. Hvilka vinklar äro lika stora i dessa båda sammanfallande tresidingar (34 c)?
4. Då vinkeln BAC är lika stor med ACD, hurudana äro räta linierna AB och DC (29 C)? — Då vinkeln DAC är lika stor med ACB, hurudana äro linierna AD och BC (29 C)?
5. Hvilka fyrsidingar äro parallelogrammer (53)? — Hurudan fyrsiding är således ABCD?

Slutföljder.

- a. Om de motstående sidorna i en fyrsiding äro lika stora, så äro äfven de motstående vinklarna lika stora.
- b. Två parallelogrammer äro sammanfallande (af samma form och storlek), om de hafva två närliggande sidor och den mellanliggande vinkeln lika stora.

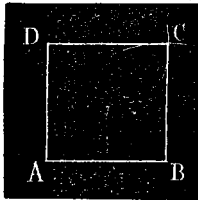

57. Lärosats. I en parallelogram $ABCD$ skära båda diagonalerna AC och BD hvarandra midt i tu.

1. Huru indelar man fy sidingar? — Till hvad sl hör den gifna figuren $ABCD$? — Huru många diagonaler äro gifna? — I hvilken punkt skära diagonaler hvarandra? — I huru många delar blir hvardera diagonalen delad? — Hvilka äro dessa delar? — Hvad står man om de båda delarna af hvardera diagonaler?

2. Är någon sida i tresidingen AEB lika stor med någon sida i tresidingen DEC (55 a)? — Äro AB och DC jemnlöpande (53)? — Hvilka vinklar äro alternatvinklar (27)? — Huru stora äro dessa alternatvinklar (28 c)?

3. Då tresidingarna AEB och DEC hafva hv sina två vinklar och mellanliggande sidor lika stora huru stora äro tresidingarna (36)? — Hvilka äro de tre riga lika stora sidorna i dessa tresidingar (34 c)?

58. Uppgift. Att på en given rät linie AB upprita en kvadrat

Hvad menas med en kvadrat (53 a)

Upplösning. Drag från punkten A en linie vinkelrät mot AB (verkställ enligt 49, sedan AA' blifvit utdrag på andra sidan om A , eller ock med tillhjälp af gradskifvan eller den rätvinkliga vinkelhaker gör AD lika stor med AB , uppdrag från D med radien AB cirkelbågar, som skära hvarandra i C , och drag räta linierna CD och CB !

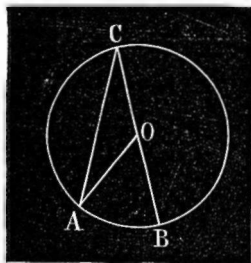
1. Huru stora äro de 4 sidorna i den uppritade fy sidingen? — Hvarföre äro de lika stora?

medelpunktsvinkeln hörande kordan och bågen i 2 lika stora delar.

Hurudana äro tresidingarna AOC och BOC (35)?
— Hvad följer deraf?

86. Lärosats. Om vinkeln AOB står vid medelpunkten i en cirkel, och vinkeln ACB vid omkretsen på samma båge AB, så är AOB dubbelt så stor som ACB.

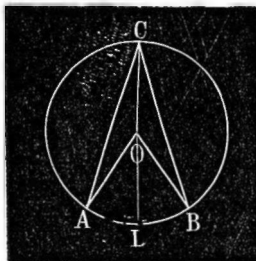
Vinkeln ACB kan hafva 3 olika lägen i anseende till vinkeln AOB.

1:o. Medelpunkten O kan ligga på vinkelbenet CB.

1. Hurudana äro sidorna OA och OC i tresidingen AOC? — Hurudana äro således vinklarna OAC och OCA (37)? — Huru stor är den yttre vinkeln AOB (33)? — Då vidare OAC och OCA äro lika stora, huru mångfaldig

är vinkeln AOB af ACB (19)?

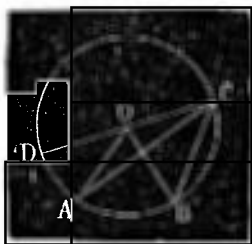

2:o. Medelpunkten O kan ligga inom vinkelns ACB båda ben.

1. Om tvärlinien CD drages, hurudan tresiding är AOC? — Hurudana äro vinklarna CAO och ACO (37)? — Huru stor är den yttre vinkeln AOD (33)? — Huru mångfaldig är vinkeln AOD af vinkeln ACO (19)?

2. Hurudan tresiding är BOC? — Hurudana äro vinklarna CBO och BCO (37)? — Huru stor är den yttre vinkeln BOD (33)? — Huru mångfaldig är vinkeln BOD af vinkeln BCO (19)?

3. Då nu äfven AOD är dubbelt så stor, som ACD , huru mångfaldig är vinkeln AOB af ACB ?

3:o. *Medelpunkten O kan ligga utom vinkelns ACB ben.*

1. Om diametern CD drages, hvilka 2 sidor i tresidingen COB äro lika stora med hvarandra? — Hurudana äro vinklarna OCB och OBC (37)? — Huru stor är den yttre vinkeln DOB (33)? —

Huru mångfaldig är vinkeln DOB af vinkeln DCB (19)?

2. Hvilka 2 sidor i tresidingen OCA äro lika stora med hvarandra? — Hurudana äro vinklarna OCA och OAC (37)? — Huru stor är den yttre vinkeln DOA (33)? — Huru mångfaldig är DOA af DCA (19)?

3. Då hela vinkeln DOB är dubbelt så stor, som hela vinkeln DCB , och en del DOA af den förra är dubbelt så stor, som en del DCA af den senare; huru mångfaldig är den förras återstående del AOB af den senares återstående del ACB ?

Slutföljder.

a. *Emedan medelpunktsvinkeln mätes af den båge, på hvilken han står, så mätes omkretsvinkeln af halfta den båge, på hvilken han står.*

b. *Omkretsvinklar, som stå på samma båge, äro lika stora. Ty hvardera är hälften af samma medelpunktsvinkel.*

c. *Omkretsvinklar, som stå på lika stora bågar i samma eller i lika stora cirklar, äro lika stora. Ty de äro båda hälften af lika stora medelpunktsvinklar (84).*

d. *I samma eller lika stora cirklar stå lika stora omkretsvinklar på lika stora bågar.*

6. Huru stort är kubikinhållet af en fyrkantig och rätvinklig bjelke, som är $\frac{1}{2}$ fot bred, $\frac{3}{4}$ fot tjock och 12 fot lång? Sv. $4\frac{1}{2}$ kubikfot.

7. Hvad är kubikinhållet af en rät vals, som är 3 fot hög, och hvilkens grundtytor har 1 fots tvärlinie?

Grundytan är 3,14. $1 \cdot 0,25 = 0,785$ qv.fot.

Valsens kubikinhåll 3. $0,785 = 2,355$ kubikfot = 2 kub.fot 355 kub.tum.

102. Uppgift. Att beräkna rymden af en pyramid och af en kägglä.

Anm. Hvar och en pyramid eller kägglä (fig. 97, 98) är tredjedelen af en pelare, som har lika stor grundyta och höjd, som den.

Rymden af en pyramid eller af en kägglä erhålles således, om man multiplicerar grundytans storlek, uttryckt i något visst kvadratmått, med höjdens storlek, uttryckt i motsvarande längdmått, och dividerar produkten med 3.

1. Huru stor är rymden af en kägglä, hvilkens höjd är 6 tum, och grundytans tvärlinie 3 tum?

Grundytan är 3,14. $3 \cdot 0,75 = 7,065$ qv.tum.

Kägglans rymd $\frac{6 \cdot 7,065}{3} = 14,13$ kub.tum = 14 kub.tum 130 kub.lin.

103. Uppgift. Att beräkna rymden af de regelbundna kropparna.

Fyrplaningen (fig. 99), är en trekantig pyramid, hvilkens rymd vi redan lärt beräkna (102).

Åttaplaningen (fig. 100) kan sönderdelas i 8 lika stora pyramider, af hvilka hvardera har en af åttaplaningens gränstytor till grundyta och halfva ytaxeln till höjd. Alla 8 pyramiderna sammanträffa med spetsarna på midten af ytaxeln.

Man beräknar således en af dessa pyramider och tager dess innehåll 8 gånger, eller man multiplicerar hela yttinhållet med halfva ytaxeln, och tager tredjedelen af denna produkt.

Samma anmärkning gäller om tolfplaningen och tjugoplaningen (fig. 101 och 102).

Anm. För att mäta ytaxeln lägger man den regelbundna kroppen på en vågrät bordskifva, lägger en annan vågrät skifva på den uppåt vända vågräta ytan af kroppen, så att skifvan sträcker sig utom kroppen, och mäter det lodräta afståndet mellan denna skifva och bordet. Detta afstånd utgör ytaxelns längd.

104. Uppgift. Att beräkna rymden af ett klot (fig. 103).

Klotet kan anses sammansatt af ett mycket stort antal pyramider, hvilkas spetsar sammanträffa i klotets medelpunkt, och hvilkas grundtytor tillsammans utgöra klotets bugtiga yta.

Rymden af ett klot erhålles således, om man multiplicerar klotets ytinnehåll (99), uttryckt i något visst kvadratmått, med dess radie, uttryckt i motsvarande längdmått, och tager tredjedelen af denna produkt.

Hvad är kubikinhållet af ett klot, hvars tvärlinie är 6 tum?

Klotets ytinnehåll är 4. 6. 3,14. 1,5 = 113,04 qv.tum = 1 qv.fot 13 qv.tum 4 qv.lin.

Klotets kubikinhåll $\frac{113,04 \cdot 3}{3} = 113,04$ kubiktum = 113 kubiktum 40 kubiklinier.

Blandade räknefrågor.

1. Huru stor är ytan af en cirkel, hvars tvärlinie är 6 tum 4 lin.? Sv. 32 qv.tum 15,36 qv.lin.

2. Huru stor är radien till en cirkel, hvars omkrets är 21 fot 9 tum 8 lin.? Sv. 3 fot 5 tum.

3. Huru stor är a) ytan och b) rymden af en tärning, hvars kantlinie är 5 fot 4 tum? Sv. a) 174 qv.fot 96 qv.tum. b) 157 kub.fot 464 kub.tum.

4. Huru stor är bugtiga ytan af en rät vals, hvars radie är 1 fot 5 tum och höjd 15 fot 4 tum? Sv. 145 qv.fot 6 qv.tum 80 qv.linier.